

(Kutmasta Kurt jo)

Tohle je pro všechny flinky a flonky,
pro všechny trosky bez budoucnosti,
pro ty co nechtěj žít z cizí minulosti,
a nechtěj bejt jen loutky.

Jsme podezřelí osoby, co by si s náma brali servítky,
na hranicích jasný terče pro preventivní prohlídky,
prototypy líných sígrů, co v jejich očích nemaj cíl,
maj hold jiný představy, jiný boje a dokonce jinej mír,
na ouřadu nás maj v merku,
prej na co asi jedem když ne taky na baterku,
prej jsme spratci a nemáme úctu,
přitom pokaždý když promluvěj, slítnou se jim mouchy k ústům,
pupky jim tečou z vyšisovanejch sak,
battlujou o nejférovější sbírku brad,
a názor je jen šat, co se dá převlíkat,
když zachrastíme klíčkama vyměněj razítka,
wow, velká politika,
obřího mindráku z malýho dicka

Tohle je pro všechny flinky a flonky,
pro všechny trosky bez budoucnosti,
pro ty co nechtěj žít z cizí minulosti,
a nechtěj bejt jen loutky.

Tohle je pro všechny flinky a flonky,
pro všechny trosky bez budoucnosti,
pro ty co nechtěj žít z cizí minulosti,
a nechtěj bejt jen loutky.

Cestou tramvají ranní, úplně cizí paní,
křičela na mě že ty mladý nemaj vychování,
čumím na ní, milostpaní poslouchej,
že zrovna oni tolik žvaní,
už coby pulec, jsem uměl dělat bugr,
na rozdíl od bráchy asi proto jsem teď MC a on MUDr,
chtěli abych se učil, chodil do školy,
poslouchal cizí názory a dělal úkoly,
trpěl výlevy, učitelů kterejm starý nedaly,
a učitelek co to dostali,
vzorečky definice, poučky rovnice,
víc a víc postaviček má od všeho klíče,
a nejdůležitějším pánem v domě je vždycky vrátnej jde do mě,
no jéjé, já jsem ten mizera, grázl číslo jedna,
on tomu přece šéfuje on je ta bedna,
každej mě hned zná, aniž bych řek slovo,
řeč je prej levná, takže co z toho,
paní prodavačka v samošce u pultu,
si je prostě jistá že mám kapsy plný jogurtů.

Tohle je pro všechny flinky a flonky,
pro všechny trosky bez budoucnosti,
pro ty co nechtěj žít z cizí minulosti,
a nechtěj bejt jen loutky.

Tohle je pro všechny flinky a flonky,
pro všechny trosky bez budoucnosti,
pro ty co nechtěj žít z cizí minulosti,
a nechtěj bejt jen loutky.

Jsem taky jenom zvířátko,
úředníci na bernáku, rozbil sem o hlavu prasátko,
nulová perspektiva, ztracenej případ,
odsouzenej do front na úřadech, zubama skřípat,
nemám práci a určitě fetuju,
a bůh ví co ještě (né mladíku lituju)
hm tak vám teda pěkně děkuju,
ó bože jak já ten systém miluju,
všude kam se hnu s pravidlami bojuju,
a všude najdu někoho kdo je přesvědčenej že má pravdu,
haldu argumentů a pojmů a nedokáže pochopit že já jeho cestou nejdu
mám svoji malou pravdu a nikomu jí necpu,
ale vím že můžeme jít společně a přitom každej svojí cestu,
ale je taky dost možný že nevim vůbec nic,
jsem jen flink a floutek co doufá že jednou najde víc,
víc než hromadu složenek,
ve schránce jednou za měsíc.

Tohle je pro všechny flinky a flonky,
pro všechny trosky bez budoucnosti,
pro ty co nechtěj žít z cizí minulosti,
a nechtěj bejt jen loutky.
(2x)